

litiske instrumenter. Den kommunale pligt til at oprette jobtræningspladser fastholdes.

Gevinsten ved lovforslaget er en øget budget-sikkerhed i kommunerne. Kommunerne kan ikke tjene på ordningen, og det vil sige, at der bliver en større retfærdighed kommunerne imellem, og endelig bliver der bedre overens-stemmelse mellem budgetansvar og priorite-ringsansvar, idet ansvaret nu bliver samlet i arbejdsformidlingen.

På Socialdemokratiets vegne kan jeg alt i alt give tilsagn om positiv støtte til lovforslaget og om en hurtig udvalgsbehandling. Der er dog en enkelt ting, jeg godt vil spørge ministeren om: Der står i § 1, nr. 2, at i den gældende lovs § 17, stk. 2, ændres i nr. 4 »tilskudsåret,« til: »til-skudsåret,«. Jeg formoder, at der er tale om en trykningsmæssig lapsus, ellers vil jeg gerne have forklaret den dybere filosofi bag den del af forslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg oplever det sidste fra hr. Klaus Hækkerup som et udmærket eksempel på regeringens poli-tik i mange henseender: Man erstatter noget med noget, der faktisk er magen til, og så giver man udtryk for, at det er reformer.

Når jeg tager ordet, gør jeg det i fru Mariann Fischer Boels, partiets ordførers, fravær, og jeg skal ganske, ganske kort redegøre for Venstres synspunkter.

Hr. Klaus Hækkerup har jo grundigt rede-gjort for de ændringer af jobtræningsordningen, der ligger bag dette lovforslag. Disse ændringer fremgår af lovforslag nr. L 101, som vi skal have til behandling senere på dagen, og under behandlingen af dette lovforslag vil jeg redegøre for partiets synspunkter om selve ordningen.

Lovforslaget her er for så vidt bare en teknisk konsekvensændring som følge af L 101. Venstre kan ikke støtte L 101 – argumenterne herfor skal jeg vende tilbage til senere på dagen – og vi kan derfor heller ikke støtte L 104.

Bendt Bendtsen (KF):

Da vores ordfører, hr. Torben Rechendorff, ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg sige, at holdningen til L 104 er, at det er en konsekvens-ændring som følge af L 101, som vi skal behan-dle senere i dag. Jeg vil vente til debatten om L 101, men da vi på ingen måde kan støtte L 101, kan vi heller ikke støtte lovforslaget her.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil på ét punkt følge de to foregående ordfø-rere, nemlig ved at vente med diskussionen til debatten om det lovforslag, det primært drejer sig om, nemlig L 101. Men da vi kan støtte L 101, kan vi i konsekvens heraf naturligvis også støtte L 104.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er måske det fremskredne tidpunkt, der gør, at det bliver lettere og lettere at holde ordfører-taler. Man kan nøjes med at henvise til lovför-slagenes numre, og jeg vil godt starte med at sige, at vi kan i hvert fald godt støtte L 101.

Forslaget her handler om noget andet, nemlig den mellemkommunale udligning, der afskaffes i anledning af de ændrede regler om puljejob og aktivering. Samtidig ophører jobtræning med at indgå i de kommunale budgetgarantier, og endelig bliver der for os at se nu en direkte sam-menhæng mellem antallet af ansatte i aktivjob osv. og de tilskud, kommunerne får direkte.

Vi tror, det bliver en fordel for ordningen, og vi kan støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten finder det fornuftigt og i øvrigt administrativt enklere, at hele jobtræningsløn-tilskuddet bliver administreret af arbejdsmar-kedsrådene, og da dette forslag er en af konse-kvenserne heraf, kan vi stemme for det.

Addi Andersen (CD):

Indenrigsministerens lovforslag er jo et led i affalen om finansloven, så CD kan støtte forsla-get.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kan næsten sige do. do., for vi vil også vente med debatten, til vi kommer til L 101. Men jeg kan da godt lige sige om dette forslag, at hr. Klaus Hækkerup fremstillede sagen, som om der var tale om en stor forenkling i forhold til det eksisterende system. Der er måske nok en lille forenkling, men kan vi ikke indrømme over for hinanden – ja, ja, nik bare – at det stadig er et utrolig bureaukratisk system med al den bytten penge mellem staten og kommunerne, at blok-tilskuddet forhøjes, og at det skal flade ud, osv. Sådan kan vi blive ved i en uendelighed.

Der er måske en lille forenkling, det vil jeg indrømme, og den kan vi selvfølgelig tilslutte os. Men vi har stadig hele det cirkus, der foregår mellem kommunerne, amterne og staten med